

[Stensballe.]

virke, at der næppe naas videre i Retning af Merbeskæftigelse ad den Vej. For Hjemmemarkedets Vedkommende vil Loven i hvert Fald næppe faa nogen gavnlig Virkning, og til Landbrugsproduktion med eksportmæssige Formaal for Øje vil det vel være udelukket at anvende den af Hensyn til de Konsekvenser, vi derigennem kunde fremkalde i andre Lande. Tilbage bliver saa alene Produktionen paa nye og meget begrænsede Omraader, nærmest af indenrigsk Interesse. Hvad angaar Tilskuddene til Eksportproduktion, ser jeg, at den radikale Ordfører i Folketinget føler sig tilfreds med Indholdet af Socialministerens Skrivelse af 18. Marts 1935. Men jeg tror dog, det vilde have været heldigere og rigtigere, om der i selve Loven var indført Bestemmelser, hvorefter der skulde forhandles med Udenrigsministeriet, i Stedet for at det kun staaar i denne Skrivelse. Jeg tror, at Udlandet derigennem vilde have følt sig mere tilfredsstillet.

Efter min Opfattelse er, som jeg begyndte med at sige, de Tanker, der nu skal føres ud i Livet, ikke sunde for Erhvervslevet, hverken for Arbejderne eller for Arbejdsgiverne. Jeg tror heller ikke, at der derigennem skaffes nogen videre Merbeskæftigelse. Det mest sikre er, at Befolkningen vil komme til at udrede 1 Mill. Kr. mere i Skat, og som jeg før udtalte, er det min Overbevisning, at Erhvervslevet vilde være bedre tjent med, om denne Million Kroner blev hos Erhvervslevet selv, fremfor at den opkræves i Skat og derefter uddeles paa denne Maade. Hvorledes disse Penge, op til 1 Mill. Kr., skal tilvejebringes, staaer der mærkværdigvis ikke noget om i Lovforslaget. Jeg gaar dog ud fra, at de tre Partier har gjort sig deres Tanker derom, og det kan vi maaske blive oplyst om i dette høje Ting. Over for det, om jeg saa maa sige, næsten pinlige Krav fra Finansministerens Side under alle andre Forhold om, at der skal skaffes Dækning til Veje for nye Udgifter, forekommer det mig imidlertid noget mærkeligt, at her pludselig disponeres over 1 Mill. Kr., uden at der siges noget som helst om, hvor de skal tages fra.

Af de Grunde, jeg her har nævnt, vil mit Parti ikke kunne medvirke til Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

A. Johansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting i den Affattelse, det har faaet i Folketinget. Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til Forslaget, da det allerede har faaet en saa indgaaende Behandling ogsaa her i Dag og jeg for mit Vedkommende ganske kan slutte mig til de Betragtninger, der blev fremført af den højtærede Socialminister.

Jeg forstaaer ikke de store Betænkeligheder, som Venstre nærer med Hensyn til, hvad man skal kunne finde paa i den omhandlede Retning. Jeg erindrer dog, at det ikke er helt ualmindeligt, at man ude i Landkommunerne gaar til at lade Skærver slaa med Haanden i Stedet for at købe maskinslaaede Skærver, blot for at skaffe Merbeskæftigelse. Altsaa, der har man paa en simpel Maade allerede beskæftiget sig med det foreliggende Spørgsmaal paa et andet Grundlag.

Jeg kunde ogsaa tænke mig, at der var adskillige Arbejdsgivere, som kunde have Lyst til at slaa ind paa en ny Produktion, der ikke behøvede at betyde Konkurrence til nogen som helst anden Virksomhed her i Landet, men som maatte afholde sig derfra, fordi Omkostningerne ved Eksperimentet vilde blive for kostbare, hvis de ikke kunde faa Hjælp dertil. Jeg gaar i øvrigt ud fra, at naar man taler om Konkurrence, tænker man kun paa indenlandsk Konkurrence, idet man næppe vilde have det mindste imod, at man til Gavn for Landets Produktion slog ind paa Omraader, der hidtil var beherskede af Udlandet. Jeg erindrer, at vi for et Par Aar siden i Socialministeriets Arbejdsudvalg drøftede med store Kredse af Arbejdsgivere og Arbejdere, hvad der kunde gøres for at tage Arbejder op, som man hidtil havde ladet ligge. Det var ikke saa ganske faa Ideer, der ved den Lejlighed kom frem. Jeg mindes bl. a. et ganske bestemt Forslag vedrørende Tilvirkning af Birketræsmøbler her i Landet, men det strandede paa een Ting, og det var Toldafgiften, som ikke kunde passes ind i dette Forhold. Paa dette som paa en hel Del andre Omraader viste det sig dengang, at den eneste Udvej, man havde, var at forsøge paa at ændre Toldsatserne, hvilket som bekendt ikke er ganske let. Hvis der her kan findes en Vej frem, synes jeg, at